

Andrius Mamontovas, Saldi Juoda Naktis

Prisimeni, kaip minioje pasmerkti mes stovjom?
Prisimeni, kaip negaljom nebuti kartu?
Prisimeni, kaip su visais pasroviui nenorjom?
A vis dar akimirkoj toj stebuklingoj esu

Tik saldi, juoda naktis
Pasibeldia duris
I giliasis vanden
Kyla tkstaniai laiv

Palaimintas tas, kuris eina per ltant ledą
Kaip kunigas, vieiantis visas po meils nakties
Ar tu vis dar nori atrast tai, ko nieks nerado?
Ar mes susitiksim vi anapus Mirties?

Tik saldi, juoda naktis
Pasibeldia duris
I giliasis vanden
Kyla tkstaniai laiv

Mes vejams nuolat nuo ms tolstant Dievą.
Ir kartais atrodo, kad nieks nebeturi vilties
Bet jei paitum aplinkui - vien ydinti pieva
Rytojaus nra, kaip ir jau nebra praeities

Tik saldi, juoda naktis
Pasibeldia duris
I giliasis vanden
Kyla tkstaniai laiv